

"Gâvurlarla barışmak, zelillerin kârıdır... Hayattaki yaralar, belki de iyileşir, İzzet-i İslâmîde hem namus-u millîde yaraları derindir. İp üstündeki canbaz, yerde olan adamlarla eğer dögüş isterse; yerde olan çekinmez, zîrâ canbaz hayatı..." İzah?

"İp Üstünde Olan, Yerde Olanla Dögüşse Kaybeder"

"Gâvurlarla barışmak zelillerin kârıdır. Hayattaki yaralar, Belki de iyileşir, İzzet-i İslâmîde hem namus-u millîde yaraları derindir.

**İp üstündeki canbaz yerde olan adamlarla
Eğer dögüş isterse yerde olan çekinmez. Zîrâ canbaz hayatı
Hem muhteşem, sanatı müvazinle bağlıdır. Bir kere o bozulsa
Seyreyle gümbürtüyü... yerdeki çıplak adam olsa olsa değışir kıyam
ile kuûdu."(1)**

Doğru ve istikamet üzerine giden adamın çekincesi ve saklayacağı bir hilesi bulunmuyor. Bu yüzden bütün dikkatini düşmanına verir ve onunla var gücü ile savaşır.

Ama hayatı yalan dolan üzerine kurulmuş bir adam, hem kendi canının derdini düşünmek zorunda hem de çevirdiği hile dolaplarının düzenli gitmesini düşünmek zorunda. Dolayısı ile dikkati iki şey üzerinde dağılmaktadır. Halbuki müstakim adamın dikkati tek şey üzerinde odaklanmaktadır.

Üstad Hazretleri bu inceliği **"ip üzerindeki cambaz ile yerde duran adamın dövüşmesi"** örneği ile akla yaklaştırıyor. **"İp üzerindeki cambazın yerdeki adam karşısında pek şansı yoktur."**, demek sureti ile istikamet ve doğruluğun her zaman yalan ve hile karşısında üstün ve kuvvetli olduğunu beyan ediyor.

İp üstünde dövüşenler, başta İngiltere olmak üzere Avrupa ülkeleridir. Onların hayatı cambaz gibi hassas dengelere dayalıdır. Bizler ise yerde dövüşüyoruz. Kaybetsek de fazla kaybımız olmaz. En fazla kuuda yani oturma durumuna geçmiş oluruz.

Demek isteniyor ki; zillet gösterip İngilizlerle veya cambaz gibi hassas dengeleri muhafaza etme mecburiyeti olan ülke veya sistemlerle barışmak gerekli değildir.

Onların sistemi zaten yıkılmaya mahkûmdur.

(1) bk. *Asar-ı Bediyye, Lemeât, s. 558.*